

[Carl P. Jensen.]

understrege det urimelige i, at loven ikke giver adgang til en omkostningsregulering af rådighedsbeløbet på basis af udsvingene i den officielle omkostningsindeks. Jeg gør det så meget mere, som ingen formentlig vil bestride, at når vi er nået frem til det nugældende rådighedsbeløb, var det vel ud fra en beregning om, at der skulle kunne bygges et vist minimum om året.

Jeg tror også, det ærede medlem hr. Aksel Møller vil give mig ret. Når han i sin tid som boligminister skulle udarbejde et byggebudget, skete det formentlig også for hans vedkommende ud fra et antal kroner, der på det givne tidspunkt, hvor budgettet blev udarbejdet, kunne give det stipulerede antal lejligheder. Ud fra denne talmæssige målsætning måtte kronerne så til sin tid stilles til rådighed. Det viser sig også af den måde, loven af 1946 har været praktiseret på, at den har været udtryk for denne opfattelse. Nu har man fastsat et fast antal kroner, men udviklingen har medført, at det betyder et færre antal lejligheder. Det forekommer mig at være urimeligt. I praksis tager alle forbehold over for prisstigninger, men ser man bort fra denne praksis i dette tilfælde, vil det medføre færre lejligheder, flere boligsøgende og mindre beskæftigelse. Vi har et antal arbejdsløse bygningsarbejdere, som i dag må opretholde tilværelsen gennem den offentlige arbejdsløshedskasse, hvortil staten skal yde et tilskud, der så afgjort er uproductivt.

En ændring af loven i den retning, som jeg her har antydnet, vil ikke betyde en forøgelse af byggeriet. Herom havde mit parti gerne stillet forslag, men med det kendskab, jeg har til stillingen her i salen, er jeg helt på det rene med, at der ikke er nogen mulighed for at gennemføre et sådant forslag, og derfor ville et forslag være at betragte som et urealisabelt paradeforslag. Derfor tilsigter den tanke, jeg er inde på, kun at opretholde det i sin tid forudsatte byggeri i det påregnede omfang, og derfor vil jeg, så indtrængende som jeg kan, henstille, at de tanker, jeg her har fremsat, tages op til velvillig overvejelse af de partier, der skal deltage i det udvalgsarbejde, der må følge efter. Jeg tror, at mange bygherrer, entreprenører og hånd-

værksmestre og ikke mindst bygningsarbejderne og de boligsøgende ser hen til et initiativ i så henseende. Jeg vil gerne have taget problemet op til overvejelse med henblik på et ændringsforslag til byggestøtteleven, der tager sigte på en almindelig omkostningsregulering af det rådighedsbeløb, som 1946-loven også hidtil har taget det fornødne hensyn til.

Lorentzen: Det forekommer mig, at det ærede medlem hr. Carl P. Jensen argumenterede og propagerede for et paradeforslag, som han selv kaldte det. Det er jo ret negativt på nærværende tidspunkt, men det var vel også nærmere bestemt for andre kredse end det høje tings medlemmer.

Jeg vil gerne nævne en enkelt ting. Det ærede medlem omtalte byggeindeksen og byggede stort set derpå sin tale. Jeg kan ikke anerkende, at den betragtning er rigtig, for det skal nok vise sig, at fornuftige folk, der kan og vil betale rettidigt, kan bygge væsentlig billigere, end man kunne, da man var oppe på maksimumbelastningen. Derom er der overhovedet ingen tvivl.

Jeg kunne i og for sig tage meget let på dette lovforslag, for mit parti var ikke med til at stemme for den nuværende byggestøtteleven, hvorimod det ærede medlem hr. Carl P. Jensen stemte for den og også for de tal, der står i byggestøtteleven, og derfor foreløbig må respektere den. Men der er, skønt vi ikke var med til at stemme for loven, enkelte afsnit, der står vort hjerte nær, og det afsnit, der står vort hjerte nærmest, er det, som nu kaldes kapitel V. A., og som i sin tid blev sat ind i loven under den daværende boligminister, det ærede medlem hr. Aksel Møller. Enhver ved, at vi kæmpede en brav kamp for at få det med; vi mente, at man i virkeligheden dér havde fundet løsningen på byggeri med offentlig støtte, idet man dér kaldte på håndværkere og andre, der var i stand til at yde en økonomisk indsats. Vi mente, at byggeriet herved i det lange løb ville blive billiggjort i modsætning til, når man kun baserede det på det sociale boligbyggeri, hvortil folks indskud dengang nærmest var lig nul, og hvorunder der derfor aldrig nogen sinde under nogen form ville kunne bygges billigt.

Jeg ville ikke have sagt så forfærdelig